Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

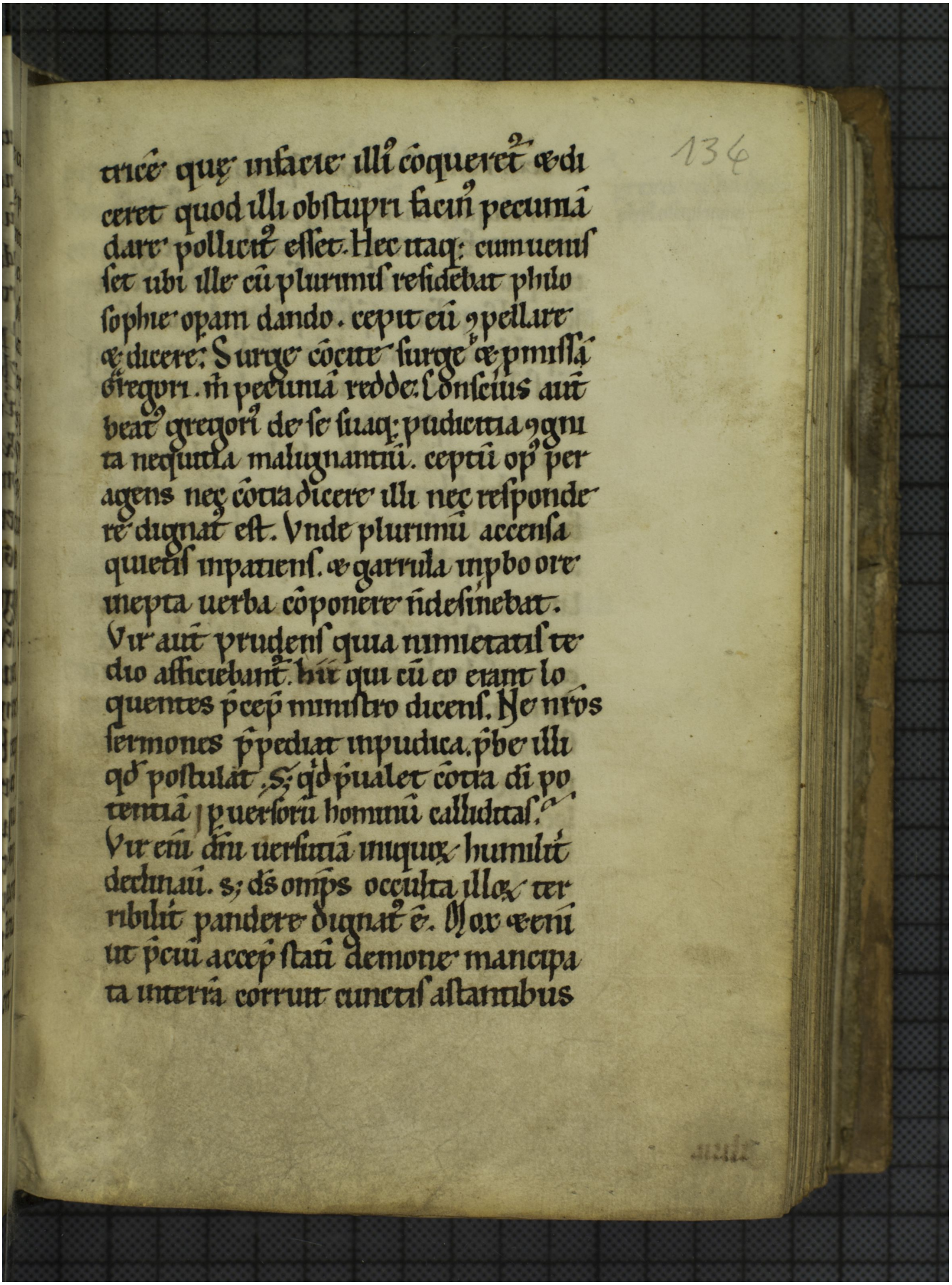

134

tricē quē in facie illi cōqueret ēt di
ceret quod illi obstupri facinū pecuniā
dare pollicit esset. Hec itaq; cum uenis
set ubi ille cū plurimis residebat philo
sophie opam dando. cepit eū ꝓpellare
et dicere: Surge cōcite surge et p̄missā
gregori. m̄ pecuniā redde. Conscius aut
beat gregorī de se suaq; pudicitia ꝓgnu
ta nequitia malignantiū. cepit op̄ per
agens nec cōtia dicere illi nec responde
re dignat est. Vnde plurimū accensa
quietis impatiens. et garrula impbo ore
inepta uerba cōponere ñ desinebat.
Vir aut prudens qua nimietatis te
dio afficiebant. hīs qui cū eo erant lo
quentes p̄cep̄ ministro dicens. Ne nrōs
sermones p̄pediat impudica. p̄be illi
qd postulat. s; qd p̄ualet cōtia di po
tentiā ꝓ puerorū hominū calliditas.
Vir eū dīn uersutiā inuquē humilit
declinaū. s; ds omps occulta illē ter
ribilit pandere dignat ē. Mox eēnū
ut p̄cū accep̄ stati demone mancipa
ta interiā corruit cunctis astantibus